

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2008. október 22. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2008. június 30. napján kihirdetett **11.B.483/2007/19.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás tartamát **5 (Öt) évre e n y h í t i .**

Az eljárás során lefoglalt és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság bűnjelnyilvántartásában Bny.2/2008/4. alatti olló elkobzására vonatkozó rendelkezést mellőzi, annak **lefoglalását m e g s z ü n t e t i** és megsemmisítését **r e n d e l i e l .**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a .**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét a Btk. 166. § (2) bekezdés i) pontja szerint minősülő emberölés büntetében mondta ki. Ezért 6 év börtönre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A lefoglalt ollót elkobozta, míg a többi bűnjel lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el. A vádlottat kötelezte a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést, a büntetés súlyossága miatt, enyhítés érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és az ügyész a fellebbezési nyilvános ülésen az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítéltábla a fellebbezéseket részben - a mellékbüntetést tekintve -alaposaknak, egyebekben alaptalanoknak ítélte.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges és lehetséges mértékben, perrendszerűen lefolytatta, aminek eredményeképpen szinte teljes mértékben megalapozott tényállást állapított meg.

A tényállás csupán kismértékben megalapozatlan, mert - a vádlottnak az elsőfokú eljárásban történt vallomás-megtagadása folytán - az elsőfokú bíróság nem rögzíthette teljeskörűen a vádlott aktuális személyi és családi körülményeit [Be. 351. § (2) bekezdés a) pont].

Az elsőfokú bíróságnak fel nem róható kismértékű megalapozatlanságot a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel a Be. 353. § (3) bekezdésében írtakra is, a vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett vallomása alapján az ítéletábra a következők szerint küszöbölte ki, a tényállást helyesbítve, illetve kiegészítve:

A vádlott 2007. december 4. napján törvényesen is elvált házastársától. A korábban volt férjének tartásában volt egy kiskorú gyermekét is magához vette, 2007. október óta három kiskorú és egy nagykorú gyermekével él egy háztartásban, most már teljes mértékben saját tulajdonú, **(utca megnevezése)** utcai ingatlanában.

Egyebekben az elsőfokú ítélet tehát mindenben megalapozott, és a most írt kiegészítésekkel vált irányadóvá a felülbírálat során.

A senki által nem vitatott, megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is törvényes. Okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság arra is, hogy a vádlott a cselekményt egyenes szándékkal, az eredmény bekövetkezését kívánva valósította meg, e körben kifejtett álláspontjával a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

Ami a bűnösségi körülményeket illeti, az ítéletábra nem kisebb súllyal értékelte enyhítőként, hogy most már három kiskorú és egy nagykorú gyermek eltartásáról gondoskodik a vádlott, mert irányadó abban a büntetéskiszabási gyakorlat (a Legfelsőbb Bíróság BK 154. számú kollégiumi állásfoglalását Bf.II.256/2008/3.

felülvizsgáló BKv 56/2007. ekként foglal állást), hogy maradéktalan enyhítő körülmény, ha az elkövetőnek tartásra, illetve nevelésre szoruló hozzátartozói vannak. Az kizárólag abban az esetben nem vehető figyelembe, amennyiben a terhelt

gondoskodási kötelességét e hozzátartozó esetében nem teljesíti (vagy sérelmére követi el a bűncselekményt).

Egyebekben az elsőfokú bíróság hiánytalanul számba vette a szóba jöhető bűnösségi körülményeket, és azokat megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte, hogy az un. enyhítő rendelkezés alkalmazásával kiszabható szabadságvesztés is megfelelően szolgálja a büntetésnek a Btk. 37. §-ában írt céljait.

Az ítélet tábla álláspontja azonban az, hogy a - helyesen - enyhítő rendelkezéssel kiszabható büntetési tétel alsó határához közeli szabadságvesztés mértéke inkább enyhe, mintsem súlyos, mert az elsőfokú bíróság az enyhítő rendelkezést majdnem teljes egészében kimerítve szabta ki a szabadságvesztést. Ennek nyilvánvaló indoka a vádlott azon sajátos személyi körülménye, hogy egyedül neveli három kiskorú és tartja el további egy nagykorú gyermekét, ami fokozott anyagi és pszichés megterhelést ró rá.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság által felsorakoztatott további bűnösségi körülmények is egyértelművé teszik, hogy a büntetés további enyhítése szóba sem kerülhetett, ezért a védelmi fellebbezéseket ez irányban alaptalanoknak ítélte az ítélet tábla.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát a törvényi maximumban állapította meg. Irányadó abban a bírói gyakorlat, hogy a közügyektől eltiltásnak nem a főbüntetés tartamához, hanem alapvetően az elkövetett bűncselekmény jellegéhez, tárgyi súlyához és az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességhez kell kellően igazodnia. Az ítélet tábla álláspontja az, hogy a törvénnyel ezideig összeütközésbe nem kerülő vádlott esetében a közügyektől eltiltás lényegesen enyhébb tartama is kellően igazodik a most írt körülményekhez. Így az enyhítést célzó védelmi fellebbezések a mellékbüntetés tekintetében eredményre vezettek.

Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a lefoglalt ollót elkobozta. Az irányadó tényállásból nyilvánvaló, hogy az olló nem a bűncselekmény elkövetésének eszköze volt, hanem a vádlott azzal kizárólag az újszülöttet a méhlepénnyel összekötő köldökszinórt vágta el. Így az elkobzás törvényi feltételei nem állnak fenn, ezért a másodfokú bíróság az elkobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzte és a többi bűnjelhez hasonlóan a fertőzésveszélyes és értéket nem képviselő olló lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdése szerint megszüntetve a Be. 155. § (8) bekezdése alapján annak megsemmisítését rendelte el.

Mindebből következően az ítélet tábla a védelmi fellebbezéseket részben alaposnak ítélte, és az elsőfokú ítélet rendelkezéseit hivatalból is felülbírálvá azokat a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

Mivel az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései mindenben megfeleltek a törvénynek, ezért egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdés I. fordulata alapján helybenhagyta.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § (1) bekezdése zárja ki.

S z e g e d , 2008. október 22.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.	Dr.Katona Tibor sk.	Dr.Mezölaki Erik sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja,előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.256/2008/3. számú ítélete és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 11.B.483/2007/19. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2008. október 22.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke